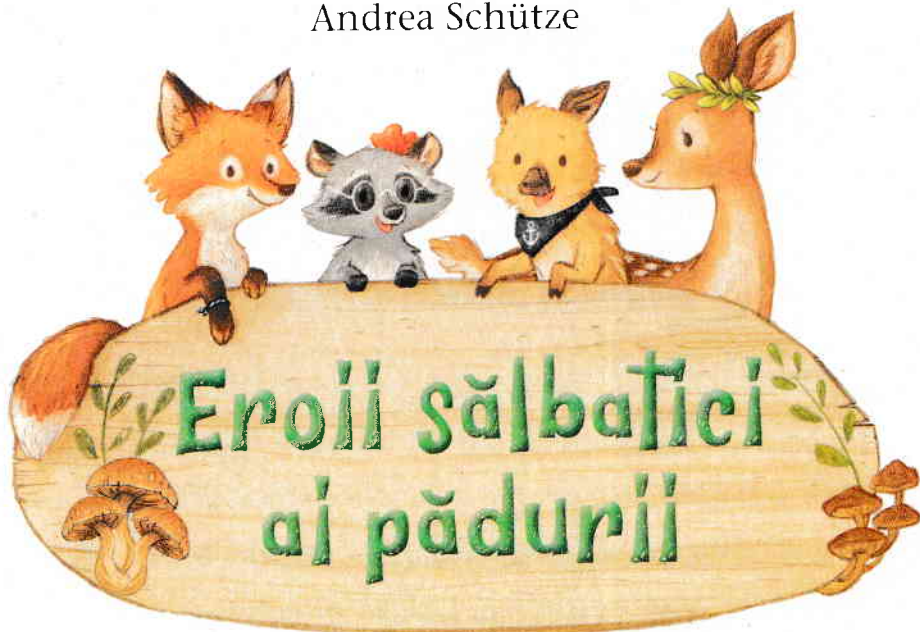

LBRIS

We know
books

Andrea Schütze

Vei reuși, Leo!

Ilustrații de Carola Sieverding

EDITURA
NICART

Rufus rămâne înțepenit

În Pădurea Prăjitură cu Miere, astăzi e atât de cald, încât se poate merge la scăldat. Și exact asta au de gând cei patru eroi sălbatici ai pădurii.

Fâșș, fâșș, fâșș, fâșș! se furișează Mikkel pe drumul spre pârlăiașul cu apă limpede.

Țop-țip-țap! țopăie veselă Poppy.

Hiș-haș, hiș-haș, hiș-haș, hiș-haș! vine săltând ușor Flora.

Zdrum-zdram, hrrrrr, bruum-bruum, uaaa, raaaam-raaaam! Acesta, în schimb, e Rufus.

— Atenție, curbă! Frânăăă... scââârț! Acum turbo, bagă viteză maximă! Sunt primuuul! strigă el.

— Ești, cu siguranță, primul în topul zgomotelor, spune binevoitor Mikkell, în timp ce încearcă să pășească mai atent.

FĂȘȘȘȘ! fac totuși frunzele uscate.

— Of, fir-ar să fie! bombăne nemulțumit Mikkell.

— Ce e? întreabă Poppy, apucându-l pe Mikkell de coada pufoasă.

Mikkell se oprește și Poppy cade rostogolindu-se peste prietenul său. Chicotind, se ivește apoi dintr-un morman de frunze.

— Pfuuu, chiar nu poți să alergi dintr-o parte în alta fără să te oprești mereu brusc? întreabă Poppy.

Flora se apropie curioasă, dar, în același timp, ciulește o ureche spre pădure. Apoi își dă ochii peste cap.

— Rufus a rămas înțepenit pe undeva, constată ea. S-a îngrășat prea mult peste iarnă, da! Ia ascultați!

Mikkel și Poppy ascultă atenți. Într-adevăr, glasul lui Rufus răsună înfundat.

— Trunchiul de copac gol, spune Poppy și izbucnește în râs.

— Anul trecut încă mai trecea prin el! Chiar și cu burtoii lui, chicotește Flora.

— Veniiim! șuieră Poppy și pornește săltând. Și atunci de ce bombăneai? îl întreabă pe Mikkel.

— Adică înainte să dai din nou peste mine? întreabă Mikkel, iar Flora râde.

— Mikkel are nevoie de lumini de frână, zice ea.

— Da' nici măcar nu frânează, ripostează Poppy. Se oprește pur simplu, *țac!* Orice animal normal frânează de la distanță, numai Mikkel nu face asta.

— E prea multă gălăgie! zice Mikkel, iar Flora și Poppy se privesc nedumerite.

— E prea puternică frâna? insistă Flora. E drept că la Rufus așa e, dar...

— Nu! zâmbește Mikkel. Zgomotele pe care le facem, când alergăm. Ascultați puțin! Sfâr, sfâr, sfâr! încep să te doară urechile.

— Măi, tu, misteriosule șmecher, strigă Poppy. Mereu numai fâș, fâș. Dar câteodată se mai poate și crocant, nu?

Cei trei au găsit trunchiul de copac gol și se opresc. Din el se vede doar poponețul de mistreț al lui Rufus.

— Aoleu! murmură Poppy.

— Unde-i ceva crocant? se aude vocea horodogită a lui Rufus.

— Nu vorbeam despre mâncare, îi explică Flora. Ci despre faptul că în pădure e prea cald și prea crocant, ăăă, prea uscat pentru acest anotimp.

Mikkel dă aprobator din cap.

— Nu e bine, absoluuuut deloc.

— Ei...! Poppy bate din palme. Astfel scaldatul ne va face mai multă plăcere, hai, veniți!

— Și cu mine cum rămâne?
protestează Rufus.

— O, aproape că uitasem de tot de tine,
minte Poppy.

Mikkel și Flora dau un ocol trunchiului de
copac pentru a vedea în ce stare e Rufus.

— Poți să te miști? întrebă Flora.

— Nicio șansă, geme Rufus.

— Ei bine, atunci, dragă prietene..., spune
Mikkel strecurându-și capul în scorbură, va
trebui să te tragem de coadă afară.

— Dar asta mă va durea, cu siguranță! urlă
Rufus.

Poppy îl lovește în joacă pe Rufus pe po-
poneț.

— Nicio problemă, atunci rămâi acolo
până când o să poți ieși singur. Cred că prin
ianuarie se va întâmpla asta. În acest caz, o
să ratezi Crăciunul...

— OK, zice Rufus. M-ați convins.

Poppy îl apucă cu ghearele de coadă.

— Gata, zice ea.

— Bun, acum tragem cu toții, dă ordin Mikkel și o cuprinde cu labele pe Poppy.

— La patru!

Flora prinde coada lui Mikkel și, când spun „patru“, se proptesc cu toții în covorul colorat de frunze, ca și cum s-ar fi jucat de-a trasul frânghiei.

Buf! se aude, când Rufus este aruncat din închisoarea lui ca o minge prea umflată, pe care ar fi afundat-o cineva sub apă, iar prietenii lui se prăvălesc pe spate precum piesele de domino.

— Acum trebuie să ne spălăm cu toții, constată Poppy, care urăște murdăria și adoră să se spele.

De fapt, ea nici n-ar avea ce murdărie să spele, ceea ce ar putea nedumeri uneori destul de mult pe cineva.

— Nuuu, spune Rufus și dă din coadă de probă. Nu numai că sunt curat, dar sunt și întreg, șoptește el. Aaa, super, încă funcționează.

Flora bufnește în răs.

— Bine, dacă așa stau lucrurile... Cine intră primul în apă câștigă o dată pentru totdeauna, de-acum și pentru întreaga eternitate, și este cel dintâi dintre primii primilor.

Bineînțeleș că Rufus nu mai așteaptă să i se spună a doua oară.

— Pe curând, măi somnoroșilor, strigă el și o ia la fugă.

— Foarte bună idee ai avut, Flora, o laudă Mikkell, scuturându-și frunzele de pe blană.

— Aveți nevoie de un taxi? se oferă Flora, iar Mikkell și Poppy dau entuziasmați din cap. Atunci, sus cu voi!

Mikkell respiră ușurat după ce ia loc pe spatele Florei.

— Asta le face atât de bine urechilor mele. Primești medalia Mersul-lin.

